

KĄP (2) *sb m*

pl N kąpie (1). ◇ A kąpie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.; poza tym XVII (XVIII) w.: kump.

Wędzona szynka (2) : Suche ryby/ kąpie/ vdźce/ owa ty rzeczy co ich nie wárząc/ dác wnet ná niemáło tálerzow. GostGosp 130, 167.

MM